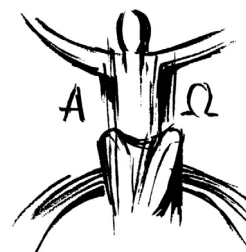

Slavnost Ježíše Krista Krále B 34. a poslední neděle v mezidobí B

*Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh,
který je, který byl a který přijde, Všemohoucí.
(Zj 1,8)*

První čtení

Daniel 7,13-14

Díval jsem se v nočním vidění, a hle – s nebeskými oblaky přicházel (někdo) jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli ho k němu. Byla mu dána moc, sláva a království a sloužily mu všechny národy, kmeny i jazyky: jeho moc je moc věčná, a ta nepřestane, jeho království nebude zničeno.

Druhé čtení

Zjevení 1,5-8

Ježíš Kristus je svědek hodný víry, prvorozený z mrtvých a vládce nad pozemskými králi. Tomu, který nás miluje, který nás svou krví zbavil našich hříchů a udělal z nás královský (národ) a kněze Boha, svého Otce, tomu buď sláva a vláda na věčné věky! Amen. Hle, přichází v oblacích! Každé oko ho uvidí, i ti, kdo ho probodli, a budou pro něj naříkat všechna pokolení na zemi. Ano, amen. Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh, který je, který byl a který přijde, Všemohoucí.

Evangelium

Jan 18,33b-37

Pilát řekl Ježíšovi: "Ty jsi židovský král?" Ježíš odpověděl: "Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?" Pilát odpověděl: "Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?" Ježíš na to řekl: "Moje království není z

tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud." Pilát se ho zeptal: "Ty jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."

K zamyšlení

Když byl Pilát Pontský guvernérem v Judsku, přivedli před něj vězně, aby ho odsoudil k smrti. S odsouzcem již před tím zacházeli špatně. Měl roztrhané šaty, měl zasliněnou bradu a na obličejích měl stopy po ranách. Pilát se na něj podíval a řekl "Říkají o tobě, že se považuješ za krále. Jsi král?" "Ano", odpověděl vězeň "máš pravdu. Jsem král."

Když Ježíš Kristus o sobě hovoří jako o králi, nejedná se o pojem krále v politickém slova smyslu, ale více ve smyslu psychologickém, archetypálním, jak to například známe z pohádek... S politickým králem, který je v dnešní době jen reprezentativní osobou, bychom toho mnoho nedosáhli. Ale v každém z nás je živý praobraz (archetyp) krále. "Král" je pojmem volného a suverénního člověka, který je sám sobě pánem a nikdo mu nevládne. Je to mudrc, který svému lidu garantuje pořádek. Je to zachránce, který znovu nastoluje mír a který se nasazuje pro dobro své země. V tomto smyslu je Kristus králem. Ježíš může jako žádný pozemský král založit království, ve kterém nalézají lidé ochranu, mír a uzdravení, ve kterém "panují" pravda, spravedlnost a láska a ve kterém je ochrana před posledním nepřítelem člověka: smrtí a zničením ve smrti. Všechny lidské touhy, aby zavládlo Boží království, zaznívají ve chvíli, kdy se Ježíš Kristus označuje za krále. Pokud je Kristus králem, pak není takovým podobným králem žádný člověk. Uznat Krista jako krále znamená odepřít poslušnost každému druhu světských požadavků (politických, církevních...).

Jelikož tento "Kristu král" přebýval mezi námi, jsme také my "vyvoleným rodem, královským kněžstvem" (1 Petr 2,9). Máme podíl na jeho podstatě a osobě (Řím 8,29) a tím i na jeho království. To znamená, že jsme královskými dětmi na základě hodnosti, která nám byla přidělena samotným Bohem! V tom vnějším oslavování Krista jako Boha jsme pozváni pátrat po našich vlastních vnitřních královských hodnotách. Je nám dovoleno pocítit, co znamená být plnohodnotný, nezávislý, volný a suverénní – stejně jako král nebo královna. Kdo je opravdu svobodný a suverénní, může osvobodit ostatní a sloužit jim. Kdo není skutečným králem, ten musí sám sobě, ale i ostatním, neustále dokazovat svoji velikost tím, že ostatní hodnotí a považuje za malé. Právě ve způsobu jak se chováme k druhým, se ukazuje náš "královský" rozměr volnosti a velikosti a náš podíl na spolubudování Kristova království. Nebeské království není jen království z jiného světa. Je to království, které začíná tady a teď, neboť jsme jeho spoluzakladateli.

Smíme sloužit králi, který se nevnucuje, který se od počátku považuje za malého, který se stal závislým na naší připravenosti ke spolupráci. On to dokáže, neboť disponuje skutečnou hodností a velikostí. Kéž bychom se stále více přibližovali této královské hodnosti...